

Udskriftsdato: 27. december 2025

AFG nr 9437 af 23/06/2009 (Gældende)

Beskatning af fri telefon

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.,
SKAT, j.nr. 09-081545

Beskatning af fri telefon

Spørgsmål

Svar

1. Vil et projekt, der består i en hjemmeside og en mobilapplikation, der "tracker" personers træning, og giver besked om denne træning via en arbejdsmobiltelefon medføre beskatning af medarbejdernes mobiltelefon?

Ja, se sagsfremstilling og begrundelse.

2. Vil projektet kunne køre indenfor rammerne af en arbejdsmobil, der kun bruges til arbejdsbrug?

Nej, se sagsfremstilling og begrundelse.

Beskrivelse af de faktiske forhold

Partsrepræsentanten er et firma, der søger at gøre folk mere aktive. Firmaet består af en hjemmeside og en mobilapplikation, der tracker din træning, når du tilbagelægger en distance fx ved løb eller cykling. Mobilen sender så informationen direkte til en hjemmesideadresse, hvor du kan se dine forskellige tracks og følge dine kollegaer samt konkurrere mod dem på forskellig vis. Servicen er i udgangspunktet gratis, men teleselskaber charger ca. 20 - 50 ører i datatrafik per time, du tracker. Det giver en snitpris per bruger på ca. 10 kr. om måneden i merudgift til dit telefonabonnement. Nu har firmaet henvendt sig til Spørgers salgs- og distributionsafdeling for at bruge platformen som gratis motivation til øget fysisk aktivitet for deres medarbejdere. Spørger skal med andre ord ikke betale for at deltage i projektet. Hos Spørger har medarbejderne fri arbejdsmobiltelefon, der kun bliver brugt i arbejdssammenhæng, men det er denne mobiltelefon, som firmaets projektet skal køre over. Det giver altså en merudgift på medarbejdernes mobiltelefon på ca. 10 kr. om måneden på et abonnement, der er betalt af arbejdsgiver. Arbejdsgiver tilbyder alle deres medarbejdere i afdelingen at deltage i projektet på frivillighedsbases. Spørgsmålet er, hvorvidt dette projekt vil påføre beskatning af medarbejdernes mobiltelefon eller om projektet kan køre indenfor rammerne af en arbejdsmobiltelefon, der kun bruges til arbejdsbrug.

Spørgers eventuelle opfattelse ifølge anmodning og bemærkninger til sagsfremstilling

Spørger mener, at spørgsmålet skal besvares med, at det ikke udløser beskatning af fri telefon, men ligger indenfor rammer af en arbejdsmobiltelefon, idet projektet kun kan køre, hvis dette er tilfældet.

Spørger er endvidere af den opfattelse, at da det er en arbejdstelefon, der bruges til et projekt drevet af arbejdsgiver og er tilgængeligt for alle medarbejdere, bør projektet høre under brug af en arbejdstelefon.

SKATs indstilling og begrundelse

Lovgrundlag

Efter statsskattelovens § 4 betragtes som skattepligtig indkomst den skattepligtiges samlede årsindtægt, uanset om indtægten hidrører her fra landet eller fra udlandet og som udgangspunkt uanset fremtrædelsesformen, hvis der ikke i lovgivningen i øvrigt er gjort positive undtagelser herfra.

Skattepligten omfatter således også tillæg til arbejdsindkomst i form af naturalier, såkaldte personalegoder.

I ligningslovens § 16 præciseres indkomstopgørelsen efter statsskattelovens §§ 4-6 for så vidt angår såkaldte personalegoder, dvs. de særlige bestemmelser for økonomiske fordele (goder), der ydes som led i arbejdsaftaler, når fordelene har en anden form end penge. Sådanne økonomiske fordele sidestilles efter bestemmelsen med arbejdsvederlag, og værdien af fordelene medregnes ved opgørelsen af den ansattes skattepligtige indkomst.

Ligningslovens § 16 omtaler vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder. Sparet privatforbrug er forbrug i privatsfæren, fx forbrug af kost, el, telefon, transport og lign., i modsætning til forbrug i erhvervsfæren.

Når et personalegode stilles til rådighed for en ansat, er det skattepligtigt uanset i hvilket omfang den ansattes benytter godet. Det er altså selve rådigheden over godet, der beskattes.

Bliver personalegodet overdraget til den ansattes ejendom, skal godet beskattes med et beløb, der svarer til, hvad godet på overdragelsestidspunktet kan købes for på det fri marked.

Bliver personalegodet overdraget til låns, skal den ansatte beskattes af et beløb svarende til, hvad godet kan lejes for i rådighedsperioden på det fri marked. Der kan fx være tale om bolig eller løsøre.

Efter ligningslovens § 16 skal personalegoder som udgangspunkt værdiansættes til markedsværdien, men der er i bestemmelsen gjort en række undtagelser herfra, nemlig rådighed over bil, fri telefon, sommerbolig og lystbåde til privat brug, samt køb af virksomhedens produkter.

Personalegoder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har stillet til rådighed af hensyn til den ansattes arbejde, beskattes kun, hvis den samlede værdi af disse goder overstiger et grundbeløb på 3.000 kr. årligt jf. LL § 16, stk. 3, Beløbet reguleres efter PSL § 20, således at det udgør 5.500 kr. i 2009.

Hvis personalegodernes samlede værdi overstiger grundbeløbet, skal hele den samlede værdi beskattes og altså ikke kun det overskydende beløb, idet der ikke er tale om en bundgrænse. Der skal således betales skat af alle de personalegoder, der er omfattet af grundbeløbet, hvis de sammenlagt har en værdi, der overstiger bagatelgrænsen.

Praksis

I SKM2003.32.LSR fandt Landsskatteretten, at en distributionsmedarbejder ved et bryggeri måtte anses skattepligtig af fri leverance af øl og læskedrikke. Forholdet var ikke omfattet af bagatelgrænsen i ligningslovens § 16, stk. 3, 3. pkt.

Tilsvarende i SKM2008.1002.SR, hvor Skatterådet fandt, at ansatte, der melder sig ind i de nærmere angivne fritids- og medarbejderklubber, bliver skattepligtige af de af arbejdsgiveren ydede klubtilskud, jf. LL § 16, stk. 1. Skatterådet fandt ikke, at der var tale om skattefrie tilskud af forholdsvis begrænset omfang i lighed med tilskud til kaffe-, kantine-, kunstordninger og tilsvarende ordninger, der kun er til rådighed på arbejdspladsen. Endvidere fandt Skatterådet, at bagatelgrænsen i LL § 16, stk. 3 ikke fandt anvendelse grundet klubbernes private karakter.

Konkret

I nærværende sag er der tale om, at medarbejderne får stillet en mobilydelse til rådighed, der, efter SKATs opfattelse, alene har karakter af privat anvendelse. Mobilydelsen anvendes til at registrere medarbejdernes egne og dermed private motionsforhold. SKAT opfatter endvidere forespørgslen således, at motionen ikke foregår som en del af arbejdstiden, men derimod i fritiden.

Det fremgår endvidere af SKATs ligningsvejledning, almindelig del, afsnit A.B.1.9.4, at såfremt mobiltelefonen tages med hjem, er der en formodning for, at den også benyttes privat. Da motionen, der danner grundlag for anvendelse af firmaets system, foretages i fritiden, må dette netop bekræfte, at mobiltelefonen anvendes privat, og at der i denne situation så foreligger et skattepligtigt personalegode i form af fri telefon, der skal beskattes efter ligningslovens § 16, stk. 3.

Den omstændighed, at arbejdsgiver ønsker at fremme sundheden på arbejdspladsen, og dermed tilskynder at medarbejderne tilmelder sig projektet, medfører efter SKATs opfattelse ingen ændring i, at der i en nærværende situation vil være tale om fri telefon. Efter de nugældende regler skal den ansatte selv selvangive værdi af fri telefon med 3.000 kr., men kan så reducere den skattemæssige værdi med husstandens privat afholdte telefonudgifter, dvs. udgifter til samtale og abonnement. Overstiger de privat afholdte telefonudgifter 3.000 kr. (for 2009), bliver der således intet at selvangive.

Det omhandlede personalegode vil ikke være omfattet af bagatelgrænsen i ligningslovens § 16, stk. 3, da det ikke i overvejende grad er stillet til rådighed af hensyn til den ansattes arbejde, men derimod af årsager, der tilhører privatsfæren.

SKAT indstiller derfor, at spørgsmål 1 besvares med et ja, og at spørgsmål 2 besvares med et nej.

Det skal i øvrigt bemærkes, at reglerne om beskatning af værdi af fri telefon er ændret med virkning fra og med indkomståret 2010, hvorved der indføres en såkaldt multimedieskat, jf. lov nr. 519 af 12. juni 2009.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.

Svaret er bindende for skattemyndighederne i følgende periode

I 5 år, der regnes fra modtagelsen af svaret jf. SFL § 25, stk. 1.